

Ohlášky – neděle 27. 4. 2025

Dnes prožíváme **2. neděli velikonoční.**

- Úterý 29. 7. – **Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy**
- Čtvrtek 1. 5. – **Památka sv. Josefa dělníka**
- Pátek 2. 5. – **Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve**
- Sobota 3. 5. – **Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**
- Příští neděle 4. 5. 2025 bude **3. neděle velikonoční.**
- 27.4.25 09:00 mši Lovosicích bude sloužit P. Jan Blaha
- 30.4.25 od 17:15 se koná Pastorační rada farnosti Lovosice hlavní téma: Nocí kostelů
- 1. 5.25 11:00–17:00 se koná **v Hájku u Prahy jednodenní křesťanské setkání** New Dawn day – společné modlitby, přednášky, mše sv. www.newdawn.cz
- 2.-4.5.25 se opět **v Hájku u Prahy koná vikendové setkání Škola křesťanského života.** Přihlášky na <https://www.skolamarie.cz/akce>
- 10.5.25 Farnost Litoměřice pořádá **pouť do jubilejního kostela v Hejnicích.** Mše svatá tam bude od 10.30 hod. Kdo má zájem se připojit přihlaste se co nejdříve u mne nebo přímo u otce Jozefa Szeligy.
- **31.5.25** se koná diecézní pouť do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě. Je to příležitost navštívit jubilejní kostel. Hlavní celebrant je otec biskup Stanislav. Pro naši farnost je to příležitost ke **společné pouti farnosti.** Kdo má zájem se zúčastnit, **přihlaste se u mne co nejdříve.** Nabízí se možnost společně s farností Teplice a Litoměřice jet společně autobusem.
- Společná pouť farností Lovosice a Teplice **do Bohosudova se překládá** na 20.9.2025. Poznamenejte si prosím i tento termín do svých kalendářů.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 22 (2025)
27. 4. 2025

2. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

50. Vyprázdněte své popelnice (Svátost smíření, svátost radosti) II

Uzdravuje a nesoudí (2. část) | ... Pokud jde o toho fanfaróna Petra, který se pořád snažil naparovat a nacpat se s Ježíšem do televize, aby ohlásil, že Krista nahradí, až tu nebude – „To já budu jeho následovník...“ – tenhle žvanil ho zradil hned třikrát. Ježíš se ho jednoduše zeptal: „Petře, miluješ mne?“ Žádné odsouzení, jen slova lásky. Neřekl, že velekněží jsou nespravedliví soudci, že králové jsou jen kašpaři, podvodníci a zločinci. Neřekl nic davu, který mu zlořečil. Jen se beze slova díval na každého, kdo na něj plival, bil ho nebo napadal. Mluvily jen jeho oči lásky. Neřekl vojákům, kteří mu nasadili strašnou trnovou korunu, že jsou ubozí tyraní. Řekl jen: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Dnes by Pán neřekl: „Ty jsi jen ubohý integrista, levičák, fašista!“ Divá se do nitra každého člověka a vede ho k tomu nejlepšímu, co v něm je. Nás všechny Bůh miluje. Bůh je milosrdný. Neskonale nás respektuje. Každý z nás je jedinečný. Bůh sesílá déšť, špatné počasí, písečné nebo sněhové bouře zároveň na ty dobré i na ty zlé. Všem lidem dává uragány i sluneční svit. Když byla v létě 2003 ta hrozná vedra, měli jsme takové teplo, jaké si zasloužíme. Můžeme pokračovat ve znečišťování životního prostředí a čekají nás ještě horší tragédie. Svátost smíření je velmi důležitý prostředek. Svátost pokání je klíčová, abychom mohli kráčet ke svatosti. Neříkejte mi, že se pořád vracíte ke stejným chybám. Neříkejte mi, že se neměníte. Samozřejmě, že často opakujeme stejné hlouposti! Ale bylo by to horší, pokud bychom se nezpovídali. Máme povinnost přistupovat ke svátosti smíření. A to především my kněží. Já to dělám pravidelně.

Zázračné dítě | Vraťme se k textu o zázračném dítěti. Otec má nádhernou ženu. Krávy, slepice, ovce, je hrozně bohatý. Jeden z jeho synů mu řekne: „Dej mi můj podíl, moji část dědictví a já jdu!“ Syn se pomate, všechno utratí, užívá si s ženskými, chodí do herny. Rychle se ocitne na suchu. Nemá ani floka a říká si, že nebude mít ani co jíst jako nějaký bezdomovec. Rozhodne se, že vyrazí za otcem. „Poprosím ho za odpuštění,“ myslí si. A otec ho upozoruje z okna, běží k němu a uvítá ho: „Můj milovaný synu, pojď na mou hruď.“ A nechá vystrojit hostinu. Druhý syn, který zůstal doma a tvrdě dřel na farmě, si říká, že udělal pěknou hloupost. Přístup otce mu připadá nespravedlivý. A otec ho osloví: „Můj syn byl mrtvý a vrátil se zpět, uspořádejme oslavu.“ Syn měl svou vlastní odměnu. Ani to neví. Kdybychom tak věděli, jak moc nás Bůh miluje a jak moc je slitovný. Jednou se to tam nahoře dozvíme. Svaté Terezii jedna sestra řekla: „Bůh nás potrestá...“ Svatou Terezii to rozčílilo a řekla jí: „Však uvidíš, jestli se setkáš s tím trestajícím Bohem.“ A v představách viděla Terezie tu sestru, jak křičí: „Ach! To byla velká chyba, že jsem v

pozemském životě myslela jen na Boha, který mě potrestá!“ Jan Pavel II. prohlásil před dvěma miliony mladých lidí v Římě: „Buďte svatí.“ Pripadá mi, že je to jedna z jeho nejhezčích výzev. Neřekl: „Buďte milí, rozdělte se.“ Jde o to, být co nejvýš, co zvládnete. Jan Pavel II. byl v tomhle výborný. Nešlo mu o takovou tu roztomilou svatost, která je celkem k ničemu. Směřoval k tomu nejušlechtlejšímu a nejhlubšímu v nás. A proto ho mladí měli tak rádi. Zpověď nám pomáhá, abychom se smířili sami se sebou a s Bohem. Je třeba, aby nám kněz při tom uměl vyjit vstříc. Může se naučit, jak nechat lidi znovu objevit tuto svátost, při které vyprazdňujeme před druhým člověkem své popelnice. Nám se do toho už nechce, protože nám chybí pokora. A tak se stejně jako protestanti zpovídáme sami, přímo Bohu. Opouštíme své vlastní náboženství a využíváme jiné, když se nám to zdá jednodušší. Kristus byl velký psycholog. Chtěl nám dát viditelné, jasné a jednoznačné znamení. Když na konci kněz říká, že se vám odpouští hříchy ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, hříchy jsou skutečně odpuštěny. Viděl jsem, jak se lidi u mě ve zpovědnici rozplakali. Viděl jsem, jak odcházejí a vědí, že jim v tu chvíli bylo odpuštěno. Věřili tomu. Jen to upřesním – neměli bychom zaměňovat svátost smíření s prostou lidskou podporou nebo psychoterapií. Myslím si, že to jsou výborné věci, ale nic se nevyrovná hříšné a nešikovné ruce kněze, která se před vámi zvedá: „Odejdi v pokoji, hříchy jsou ti odpuštěny.“

Být k dispozici | Co se týče nás kněží, je třeba, aby na nás bylo vidět, že jsme schopni poskytnout svátost smíření. Jsou takoví kněží, před nimiž ochotně poklekneme, protože cítíme, že nejsou ve stresu. U jiných vidíme v očích jen počítačový program. Mají po kapsách dva nebo tři mobily... Když jsem na nějakém shromáždění, někdy si v davu všimnu tohohle a je to moc hezké: v očích některého kněze je vidět něha, vřelost a ochota. Člověk pak je ochoten před ním pokleknout a říct mu: „Otče, chci ti říct pár věcí, dás mi odpuštění Páně?“ „Jestliže klesá naše svatost, klesá celé společenství.“ Jedna sůra z Koránu to říká moc pěkně: „Když zabijete člověka, zabijíte celé lidstvo, a když spasíte člověka, zachraňujete lidstvo.“ My křesťané říkáme také hezky, že když někdo roste v Bohu, zvedá celý svět. Když rosteme ve svatosti, pozvedáme svět. Zúčastňujte se během postního období kajících bohoslužeb, vaše lehké hříchy vám budou odpuštěny během modlitby za odpuštění. Těžší hříchy vyžadují, abyste poklekli ve zpovědnici před knězem. Nebojte se během postního období přistoupit ke zpovědi a udělat pokání. Vyperte své špinavé prádlo, vysypte před knězem svůj vnitřní odpad. Udělá vám to moc dobře a rázem doslova poskočíte k Velikonocům.

Uvádím na závěr text z evangelia, který popisuje svátost smíření: *Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi. (Matouš 16,19)*

Tahle slova adresoval Kristus Petrovi. Petrovi, následovníkovi Syna Božího, a po něm dvěma stům šedesáti čtyřem papežům, pěti tisícům biskupů a čtyřem stům tisícům dnešních kněží. Je to zkrátka tak. Navíc když víme, že nám bude odpuštěno podle toho, jak odpouštíme zde na zemi my, můžeme se pěkně začít bát kvůli všem situacím, kdy jsme ve svém životě neodpustili. Abychom poklekli ve zpovědnici, je potřeba mít čtyři touhy: touhu po pokoře, upřímnou touhu požádat o odpuštění, touhu odčinit svou vinu, touhu znovu nezačínat. Posiluj svou víru, věř v evangelium a dokážeš pokleknout, abys vyšel ven čistý jak padlý sníh! (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra – 5. kapitola Posiluj svou spiritualitu*)

Texty k rozjímání – 2. týden velikonoční

Neděle 27. 4. – Jan 20,19-31: Učedníci se se vzkříšeným Ježíšem potkali později než jiní lidé. Klíčová otázka pro ně i pro další a další následovníky bude stejná. Jak uvěřit, že to všechno se opravdu stalo? Že nejde o iluzi, projekci, lež, fake news... Učedníci sami jsou vyděšení, nejistí. Víra je tedy něčím velmi křehkým. Ale Kristus je nenechává v této bezradnosti. Sám k nim přichází. Nikoli s výčitkou, ale s pokojem a největším plodem vzkříšení: odpuštěním. To je královský dar našeho Pána! Nekončící milosrdenství našeho Boha.

Pondělí 28. 4. – Sk 4,23-31: Společná modlitba vytryskla z oťresného zážitku: z věznění. Následuje naplnění Duchem svatým a další vyslání. S odvahou! A takto se projevuje církev dodnes.

Úterý 29. 4. – 1 Jan 1,5 – 2,2: Spolupatronka Evropy, žijící v bouřlivém 14. století. Dokázala nežít ve tmě, ale ve světle. Usmířovala, obnovovala. Co můžu udělat pro evropské hodnoty já?

Středa 30. 4. – Sk 5,17-26: Dnes chci myslet zvláště na ty, kdo se kvůli hlásání evangelia dostali do vězení. Nehrozí ale těžkosti i mně, pokud vezmu evangelium vážně? Usiluji o to vůbec?

Čtvrtek 1. 5. – Sk 5,27-33: Pronásledování a nenávisť se stupňují. I dnes na mnoha místech. Ale Boží slovo ze světa sprovodit nelze.

Pátek 2. 5. – Sk 5,34-42: Radost, že směli pro Krista trpět. Nechybí v naší přesytené společnosti právě tento druh radosti?

Sobota 3. 5. – Jan 14,6-14: Cesta, pravda a život. Kolikrát jsme to již slyšeli! Neplatí však i pro nás: tak dlouho jsem s vámi, a neznáte mě? Kéž mi dnešní denní tichá chvíle pomůže k důvěrnějšímu vztahu s Ježíšem!

Neděle 27. 4. - 1. čtení: Sk 5,27b-32.40b-41
žalm: **Žl 30,2+4.5+6.11+12a+13b** ; 2. čtení: **Zj 5,11-14**
evangelium: **Jan 21,1-19**